

Predica de la Krefeld

Duminică, 4 ianuarie 2009, ora 10

Ewald Frank

[...] Cu toții spunem AMIN la aceasta. Întotdeauna s-a întâmplat ceva acolo unde a fost Domnul Isus. N-a fost cetate, casă, în care să fi intrat El fără ca să se fi întâmplat ceva. La fel este și azi. Noi suntem atât de recunoscători că nu este doar scris că El este Același, că nu este doar scris că acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Lui El este prezent în mijlocul lor, nu este doar scris „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”. Aceste lucruri nu sunt doar scrise, ci sunt o realitate. Așa este! Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este adevărat.

Acum aș dori să vă urez tuturor bun venit. Azi avem vizite din Finlanda, din toate țările vecine, din Republica Cehă, Polonia, Slovacia, Italia, Austria, Elveția, Belgia, Franța. De pretutindeni suntem adunați ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și să-I aducem mulțumiri pentru că nu ne-a uitat, ci noi avem parte de cercetarea Sa plină de har.

Aș dori să privim scurt în urmă, la anul care a trecut. În primul rând aș dori să mulțumesc din toată inima tuturor celor ce susțin lucrarea lui Dumnezeu prin rugăciunile lor și care o susțin și în așa fel ca lucrarea să poată fi făcută. Azi am adus cu mine o listă cu 72 de locuri de pe pământ, unde sunt frați sau lucrări misionare pe care le susținem în mod regulat. Dacă facem toate socotelile, peste 900.000 de euro s-au cheltuit anul trecut, și nu doar Austria, Elveția și Germania, ci cu toții ați contribuit. Noi am putut susține lucrarea lui Dumnezeu pe tot pământul. Eu însumi am contribuit cu partea mea și am făcut multe călătorii misionare spre a duce pretutindeni mesajul prețios.

Oamenii mă întreabă uneori dacă eu colaborez cu frați care poate nu sunt în totalitate în acord în învățatură cu alți frați. Convingerea mea este că trebuie să vestesc mesajul poporului lui Dumnezeu, indiferent de atitudinea și convingerile câtorva frați din diferite țări. Important este să conlucrăm cu toți pentru a ajunge la poporul lui Dumnezeu din toate națiunile, limbile și neamurile. Am încrederea că va veni și ziua când toți frații slujitori vor deveni o inimă și un suflet, când nimeni nu va mai privi lucrarea ca fiind a sa, ci fiecare să devină o parte a lucrării lui Dumnezeu ca la sfârșit totul să fie bine.

Astăzi aș dori să mulțumesc celor două surori de la birou, Elisabeth și Brigitte – ele duc greul. Și cu adevărat, toți, de la tipografie, de la expediere, de pe toate planurile în care se lucrează aici. Credeți-mă, mulți frați și surori nu au doar un job full time – uneori se întrece măsura și zilele se prelungesc până seara pentru a duce la bun sfârșit tot ceea ce trebuie făcut.

Aș dori să mulțumesc iubitului nostru frate Schmidt Erich pentru efortul pe care-l face, ca să fie o binecuvântare pentru lumea întreagă, și de asemenea, corului, cântăreților aș dori să le mulțumesc. Ei își folosesc glasurile și aptitudinile, predându-le Domnului și astfel pot să fie o binecuvântare pentru alții.

Apoi, de asemenea, surorile care slujesc aici: sora Vera trebuie amintită prima. Ceea ce se face aici trece peste orice măsură. Iar acum, tuturor traducătorilor trebuie să le mulțumesc: se traduce în franceză, cehă, italiană, rusă, română, poloneză, engleză, spaniolă, portugheză. Oamenii de pretutindeni sunt binecuvântați prin traducerile în limbile în care se transmite. Azi avem o listă întreagă de e-mail-uri, chiar din Noua Zeelandă, de unde suntem ascultați acum - acolo unde începe ziua, unde răsare mai întâi soarele în fiecare zi. Se poate spune că de unde răsare soarele și până unde apune, poporul lui Dumnezeu poate să asculte mesajul. Și se poate adăuga și Cuvântul „*De la răsăritul soarelui până la apusul lui, fie Numele Domnului lăudat*”. [Ps. 113.3] – cum spune și o cântare germană.

Apoi, în ultima călătorie misionară, în decembrie, am fost binecuvântați într-un mod foarte puternic și am văzut roadele. În special în Brazilia se poate vedea – roadele s-au manifestat. În această

legătură trebuie să spun că așa cum fratele Barilier a fost folosit mai ales în țările vorbitoare de franceză, în mod special în Africa centrală, tot așa l-a folosit Domnul pe fratele Helmuth Miskis în limba portugheză, să slujească la sute și mii de oameni. În Brazilia au avut loc acum adunările de sfârșit de an – s-au strâns 320 de predicatori din întreaga țară. Vizita noastră a fost o surpriză. Mulți și-au amintit de anii '70 când fratele Frank a mers acolo din oraș în oraș ca să ducă mesajul divin.

Dacă am auzit acum că peste zece mii de frați și surori au fost botezați în Numele lui Isus Hristos și că Domnul a dat cu adevărat har peste măsură, atunci pur și simplu suntem recunoscători că Dumnezeu a purtat de grijă fiecărei limbi pentru ca să se poată sluji lumii întregi. Ale Dumnezeului Atotputernic să fie mulțumirile, pentru toți frații, pentru toți cei ce contribuie ca mesajul divin să poată fi răspândit.

Apoi, m-am gândit cum ne-a călăuzit Dumnezeu pas cu pas și în acest loc în ceea ce privește lucrările exterioare, clădirile. Am amintit deja duminica trecută, în Zürich: m-am uitat în calendar și am găsit data exactă – acolo este notat când Domnul, cu un glas puternic mi-a poruncit: „**Robul meu, mergi pe terenul vecin și închină-mi-L mie, pentru că oameni din multe națiuni vor veni și vor trebui cazați. Cumpără-l, construiește pe el, pentru că vor veni oameni**”. Noi am făcut lucrul acesta. Am căutat data exactă: 12 august 1976 – atunci s-a făcut contractul. Și atunci când toți cei din cadrul mesajului se bazau pe anul 1977, ca totul să se încheie, atunci am început noi să construim. Nu intru în mai multe detalii. Eu cred că putem spune cu adevărat, ca Noe, ca Moise și ca toți robii lui Dumnezeu, că noi, până acum, am făcut totul conform Cuvântului Domnului. Credeți-mă, probabil că nu trece nicio zi, nicio dimineață în care să nu-I spun lui Dumnezeu: „**Doamne iubit, dăruiește-mi gândurile Tale, cuvintele Tale, călăuzește-mă în ceea ce trebuie spus, în ceea ce trebuie scris. Călăuzește-mă în toate lucrurile astfel ca voia Ta desăvârșită să se facă**”. Pentru că acesta este cel mai important lucru.

Acum, un anunț important: toți aceia care doresc să ia parte la călătoria din Israel, să vină în față după adunare.

Apoi, avem salutări [fr. Frank transmite salutările – n.tr.]. Salutăm și noi din acest loc pe toți frații și toate surorile în Domnul și

suntem conștienți de faptul că **am ajuns în ultima perioadă a istoriei omenirii și a planului de mântuire**. O putem trăi în direct și suntem încredințați... Și o spun acum clar – există frați din cadrul mesajului care spun că fratele Branham a avut însărcinarea să depoziteze hrana în Jeffersonville, în Tabernacol (casa de adunare). Acest cuvânt, „tabernacol”¹ este folosit în traducerile vechi ale Bibliei. Frații susțin în toată lumea că nimeni nu are dreptul să se refere la fratele Branham în afară de cei de la Jeffersonville, unde a fost depozitată hrana. Eu o spun acum, nu ca să mă mândresc ci o spun cu o inimă recunoscătoare: **CINE mi-a poruncit mie, în 2 aprilie 1962, să depozitez hrana? Cine mi-a spus mie, în 3 decembrie același an, să aștept cu împărțirea hranei până voi primi și restul?** Frații nu vor să asculte aceste lucruri. Ei se mulțumesc să spună că dacă oamenii citesc predicile fratelui Branham este suficient.

S-o spunem foarte sincer: așa cum în Vechiul Testament planul lui Dumnezeu a fost scris dar numai în Noul Testament a putut să fie descoperit în detalii, tot așa trebuie spus că fratele Branham a depozitat hrana în plinătatea ei, dar încă n-o pregătise pentru masă, ca totul să fie distribuit corect. Dumnezeu să vegheze asupra acestor lucruri și să dea har.

Noi am trăit-o acum în Brazilia, când am răspuns la toate întrebările importante pentru frații din mesaj. Mulțumim lui Dumnezeu pentru că acum ne aflăm la o răscruce – toți cei care-L cred pe Dumnezeu cu adevărat înțeleg că are loc o continuare în slujbă și mesajul este dus în lumea întreagă înainte ca Domnul să poată reveni.

Acum, cu privire la ceea ce am spus ieri cu privire la Israel și fâșia Gaza – noi am citit versetele corespunzătoare. Am din nou cu mine e-mail-ul din 24 decembrie unde se spune: „O singură persoană poate să aducă pace și securitate oamenilor din acea regiune, tuturor religiilor și denominațiilor”. Apoi urmează detaliile și se spune despre cine este vorba. „Sfântul Părinte are un glas liniștit care poate vorbi tuturor acestor părți care sunt în conflict, despre împăcare și adevărata pace”. Oricine poate să citească. Data: 31 decembrie 2008. Totul poate fi citit.

---

¹ Tabernacol: loc de închinare al congregației iudaice – templu – n.tr.

De asemenea, în ceea ce-i privește pe prietenii noștri din SUA, nouă tuturor ne pare rău de știrea din 15 decembrie 2008 – rezultatul războiului din Irak: „peste 4209 de soldați morți, peste 576 miliarde de dolari cheltuiți”. Dacă citești mai departe te întrebi ce rost au avut toate acestea. Dar, tot pentru ca Scriptura să se împlinească: „*Veți auzi de războaie și vești de războaie*”.

Haideți să lăsăm toate aceste subiecte. Dorim să ascultăm o scurtă predică.

Dacă surorile doresc să cânte o cântare înainte... Mi-au scris frații noștri din Cape Town: „Frate Frank, mulțumim lui Dumnezeu pentru viața ta. Tu ești rânduit și pus deoparte pentru cauza lui Hristos iar noi suntem recunoscători pentru toate binecuvântările și făgăduințele pe care Dumnezeu le veșnic nu doar că le-a dat ci le-a și împlinit. Domnul Dumnezeu să binecuvânteze mesajul biblic al acestui timp, pe care tu-l vestești. Și EL să fie cu tine până când noi toți vom fi găsiți fără pată și fără zbârcitură, îmbrăcați în haine de nuntă, înaintea Domnului nostru”. Aceasta este dorința noastră a tuturor, și-I suntem foarte recunoscători Domnului Dumnezeului nostru că am înțeles cu adevărat despre ce este vorba acum.

Surorile au întotdeauna o cântare potrivită. Noi suntem foarte recunoscători și pentru lucrul aceasta. Dumnezeu să binecuvânteze toți cântăreții. Fratele Tati este aici? Pe el îl rugăm să vină să se roage cu noi.

[... Dumnezeule Tatăl nostru, Îți aducem mulțumiri pentru că putem fi adunați din nou în acest loc. Am venit să ascultăm Cuvântul Tău. Te rog deschide înțelegerea noastră. Inimile noastre să fie gata să primească sămânța Ta. Inspiră-l pe fratele nostru ca el să poată aduce poporului Tău hrana de care avem nevoie astăzi. Binecuvântează poporul, Biserica, întreaga generație astfel încât noi să putem fi găsiți în voia Ta, ca Tu să-Ți poți manifesta slava Ta în noi și prin noi. Îți mulțumim deja de pe acum că am primit ceea ce am cerut, pentru că noi ne-am rugat în Numele legământului celui nou, Numele care e mai presus de orice nume, Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin. ...]

[În continuare, fratele Frank traduce predica fratelui Branham intitulată PERFECTION – DESĂVÂRȘIRE – din 19.04.1957, ținută în Jeffersonville]

„1 În această seară îl am aici pe bunul meu prieten, doctor Lee Vayle, din Prima Biserică Baptistă din Lima, Ohio. El a fost unul dintre organizatorii întâlnirii din Lima. L-am rugat ca în această seară, înaintea mesajului, să spună adunării câteva cuvinte, poate referitoare la adunarea din Lima. Sunt încântat să vi-l prezint în seara aceasta pe doctor Lee Vayle, alt baptist care are Duhul Sfânt.

[Fratele Lee Vayle vorbește 14 minute, și relatează despre vindecările trăite de mulți oameni --Ed.]

Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine, frate Vayle.

A fost ceva puternic pentru un pastor baptist, nu-i așa? Noi suntem foarte bucuroși că fratele Vayle este cu noi. Ușile îi sunt deschise oricând poate să revină și să ne viziteze. Iar acum, în seara aceasta... Măine seară este "înmormântarea" Domnului Isus.

[... anunțuri – n.tr.] Acum, să ne rugăm o clipă.

Doamne binecuvântat, Cuvântul Tău este Adevărul, și noi suntem recunoscători pentru bărbații care-l predică fără teamă și-l dau poporului. În seara aceasta, în timp ce deschidem Biblia, fie ca binecuvântatul Duh Sfânt să vină și să ne deschidă mintea la Cuvânt. O cerem prin Isus Hristos. Amin.

În această seară în care comemorăm răstignirea Domnului nostru binecuvântat, doresc să citesc cuvintele venite de pe buzele Sale scumpe, pe care le-a scris în Cartea Sa. Citim din Mat. 5. 47-48: „*Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel? Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit*”.

Am spus că în seara aceasta vom vorbi despre tema "Desăvârșire". Pare un text foarte ciudat dacă vorbim despre seara răstignirii Domnului nostru. Dar azi, probabil, ați ascultat la radio și ați auzit diferitele mesaje și pe mesagerii care au vorbit despre ziua îngrozitoare în care Domnul nostru a murit pentru păcatele lumii. Așa că eu am ales să abordez în mod diferit acest subiect. Va fi puțin diferit și s-ar putea să vă învioreze un pic. Fie ca binecuvântatul Duh Sfânt să dea inspirația pentru Cuvântul pe care ne străduim să-l aducem acum.

Dumnezeu solicită desăvârșire. Dorim să reținem că în prezența lui Dumnezeu nu poate sta ceva parțial. Închinarea noastră, tot ce facem trebuie să fie desăvârșit.

În Grădina Eden, Adam și Eva au păcătuit și au încălcat legile lui Dumnezeu prin neascultare. Neascultarea este încălcarea legii. Dumnezeu este sfânt, drept și de aceea nimic nesfânt nu poate sta înaintea Lui. Așa că dacă păcatul a venit în lume prin fărădelege, păcatul trebuia rezolvat înainte ca păcătosul să poată sta în prezența lui Dumnezeu.

Dacă nu este lege, nu este nici dreptate. Legea cere dreptate... Sau dreptatea cere o lege. Dacă legea își găsește întrebuintărea, în acest fel se manifestă dreptatea.

Acum, nimeni nu este mântuit prin lege. Legea nu ne poate mântui. Legea a fost lucrul care ne-a aruncat în închisoare, dar care nu are putere de a ne răscumpăra. Legea doar ne-a arătat că suntem păcătoși și ne-a osândit. Asta trebuie să facă legea – să aducă osânda, sau să ne arate unde am greșit. Astfel legea în sine nu a putut mântui. A putut numai să acuze.

Dumnezeu, fiind sfânt și drept, trebuia să aibă o judecată. Trebuia să-l acuze pe păcătos, pentru că acesta depășise limitele harului și devenise un călcător de lege. Această problemă trebuia reglată.

Fiecare lege are o pedeapsă. Pedeapsa pentru încălcarea legii lui Dumnezeu este moartea. Trebuia ca moartea să vină peste neamul omenesc. Și toată omenirea se află sub pedeapsa acestei legi.

Acum, când Adam și Eva au păcătuit, nu mai exista nicio modalitate prin care ei să poată să stea în prezența lui Dumnezeu, decât dacă s-ar fi rezolvat problema acestui păcat. Indiferent ce păcat ar fi comis cineva, indiferent că ar fi un păcat mic sau mare, acel păcat trebuie rezolvat înainte ca respectivul care a păcătuit să poată să stea în prezența Dumnezeului Sfânt.

De aceea, când Adam și Eva au păcătuit și au încălcat legea, au fost supuși morții. Legea trebuia aplicată; de aceea, a pus întreaga omenire sub pedeapsa morții. Vă rog, fiți atenți la ce va fi spus în următoarele minute. Priviți această ilustrare, și nu uitați că fiecare persoană de aici este inclusă. Fiecare bărbat și femeie, fiecare copil este inclus în pedeapsa morții, datorită încălcării legii de către capul rasei umane, Adam; prin faptul că Adam a încălcat legea, fiecare din noi a căzut victimă păcatului.

Păcatul trebuia rezolvat. Și astfel, Dumnezeu, în marea Sa dragoste... Dumnezeu a dat legea pentru a arăta păcătosului că el este despărțit de Creatorul său și că nu mai există nicio posibilitate pentru el să se întoarcă decât dacă se rezolvă problema păcatului. În felul acesta e foarte ușor să crezi într-o distrugere² totală a păcătosului la sfârșit, pentru că el este despărțit total și pentru totdeauna de prezența lui Dumnezeu.

Observați acest păcat. Și cum Dumnezeu este drept și sursa oricărei dreptăți, nu putea face altceva decât să condamne această încălcare de lege. Și pedeapsa a fost moartea, căci El spusese " *în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit*". Avem în fața noastră o imagine întunecată. Dar dacă mergem puțin mai departe, vedem atributele lui Dumnezeu. Biblia ne spune clar că Dumnezeu este dragoste. Cu toate acestea El trebuie să fie drept. Dragostea nu înseamnă să lingusești sau să mângâi pe cineva. Dragostea este dreptatea lui Dumnezeu.

Atunci când Dumnezeu a văzut că copiii Săi au încălcat Legea Sa și că ei trebuia să moară, atunci dragostea Sa suverană a intervenit spre a găsi o soluție ca acești copii să nu fie despărțiți total, nimiciți din prezența Sa. Nu era nimic altceva de făcut, căci au călcat Legea Sa și pedeapsa era moartea.

Atunci s-a descoperit dragostea lui Dumnezeu față de supușii Lui. Harul Său suveran a făcut ca dragostea Lui să domnească și a găsit o soluție. Dumnezeu i-a iubit atât de mult, încât, prin știința lui de mai înainte, a făcut ca în Eden să aibă loc o moarte înlocuitoare. În locul păcătosului vinovat a fost adus un înlocuitor, o creatură nevinovată, un mieluleț care n-a cunoscut păcatul. Un miel înjunghiat – pentru a fi cruțată viața supușilor Săi.

În întregul Vechi Testament ei au adus sângele mieilor și al caprelor, al oilor, boilor, vițelelor, ca o moarte înlocuitoare. Dar în planul lui Dumnezeu, urma să vină Cineva... Acele jertfe erau prefigurări al Celui ce avea să vină. Iar Cel ce avea să vină era singurul Său Fiu zămislit. Toți mieii care muriseră au fost doar prefigurări, umbre ale Celui ce avea să vină și nu făceau altceva decât să arate spre Jertfa de pe Golgota ce urma să vină.

---

² sau: anihilare – n.tr.

Hai-deți să deschidem Bibliile la Evrei, să vedem ce a încercat să ne spună Pavel, marele apostol, când a încercat să despartă aceste lucruri pentru noi. Citim în Evrei 10. Eu pur și simplu iubesc Cuvântul. Cuvântul este adevărul. Doresc să-l citesc înaintea adunării³ mele căci știu că la judecată voi sta împreună cu ei și va trebui să dau socoteală. Așa că dacă vorbesc din Cuvânt, nu voi fi vinovat; este Cuvântul și Dumnezeu este responsabil pentru Cuvântul Său.

În aceste zile vedem atâtea lucruri, tot felul de evangheliști și cum se învârt lucrurile în jurul personalităților. Oh, este o rușine. Vedem în biserici: dacă un pastor se comportă într-un anumit fel, întreaga adunare preia duhul acela. Dacă el dă din cap într-un anumit fel, sau face altceva, întreaga biserică va prelua asta. În bisericile noastre moderne de astăzi găsim aceste lucruri și tot felul de senzații și lucruri de genul acesta; este așa o confuzie... Dar, oh, iubiții mei frați, dacă a existat vreodată un timp când atenția să fie îndreptată spre Cuvânt, atunci acesta este.

Vedeți voi, nu mi-ar place să stau la judecată și să știu că i-am dus pe oameni în rătăcire cu o descoperire particulară. Nu doresc ca ei să preia duhul meu, să mă imite, ci doresc ca ei să aibă Duhul lui Dumnezeu prin Cuvântul lui Dumnezeu; acesta aduce Adevărul.

Deci, cu această ocazie din seara aceasta, aș dori să citesc din Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu. Vedem că legea fusese dată de multă vreme, dar ea nu a putut șterge păcatele. Cum am spus în trecut, era doar o temniță. Era marele detectiv care v-a spus ce ați făcut, dar nu avea o soluție ca să vă scape. Vă amaneta, dar nu mai era un Răscumpărător care să vă scoată de acolo. Legea doar vă întemnița ca să realizați că sunteți păcătoși. Dar acum, observați ce scrie în Evrei 10.

„În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe, care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie”.

---

³ congregației – n.tr.

Acum, așa cum am citit, Dumnezeu cerea desăvârșirea. Când a venit pe pământ, Isus a spus: „Voi fiți desăvârșiți așa cum Dumnezeu din cer este desăvârșit”. Iar legea, având o umbră a lucrurilor viitoare, n-ar fi putut niciodată să facă desăvârșit pe cel ce se închina astfel. Înțelegeți ilustrarea? S-o reluăm, ca să fiți siguri că înțelegeți. Dumnezeu cere o sfințire desăvârșită. Nimeni nu poate sta înaintea lui nici măcar cu un strop de păcat. Isus a mărturisit același lucru și a spus: „Voi fiți desăvârșiți așa cum Dumnezeu din cer este desăvârșit”. Iar Biblia spune că legea, cu jertfele ei, nu a putut să facă desăvârșit pe cel ce se apropia. Atunci legea nu putea să facă nimic desăvârșit. Era doar un îndrumător. Aceste jertfe aduse anual nu-l puteau face desăvârșit pe închinător. De aceea, sub lege, sau prin păzirea legilor, sub acele umbre nimeni nu putea fi desăvârșit.

Versetul 2: *„Altfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse...?”*

Dacă eu aș putea să fac ceva ca să devin desăvârșit în prezența lui Dumnezeu, atunci n-ar fi trebuit să moară Hristos pentru mine. Dacă voi ați putea face vreun lucru care să însemne ceva în prezența lui Dumnezeu, atunci Hristos a murit degeaba. Nu păzirea legii, nu părerile voastre legaliste, nu sfințenia voastră, nu lucrurile pe care ați fi putut să nu le mai faceți: să nu mai mințiți, să nu mai furați, să nu mai fumați, să nu mai mergeți la film. Cu toate aceste fapte personale tot ați fi pierduți. Toate aceste lucruri n-au nicio valoare: apartenența de biserici, ritualuri, ceremonii, botezuri, porunci bisericești, citirea crezurilor, recitarea rugăciunilor. Sunteți pierduți! Voi înșivă nu puteți face absolut nimic pentru că sunteți păcătoși aflați sub osândă. Nimic de la voi înșivă, niciun crez, nimic din ce-ați putea face voi nu ar valora ceva în prezența lui Dumnezeu, pentru că voi de la început sunteți păcătoși.

Biblia spune că toți am fost născuți în păcat, zămislighi în nelegiuire, am venit în lume spunând minciuni. Dumnezeu nu putea să ia un om care să moară pentru altul, pentru că și unul și celălalt sunt la fel de vinovați. În prezența lui Dumnezeu un arhiepiscop născut în această lume este la fel de vinovat ca și cel mai mare bețivan din oraș. Nu s-ar putea răscumpăra unul pe celălalt.

De aceea, El a luat viața nevinovată a unui animal, un mielușel. Iar în Vechiul Testament legea era ca, atunci când un om păcătuia, să aducă un miel la altar. Dacă ar fi încălcat o poruncă, aducea mielul, îl pune pe altar, își pune mâinile peste el și își mărturisea păcatele, mărturisea că a greșit și că

știe că e vinovat. Legea cerea moarte. Iar el aducea mielul în locul său. Gâtul mielușelului era tăiat, el începea să dea din piciorușe și să behăie. Dacă ați văzut vreodată cum se înjunghie un miel, cum strigă de ți se face milă de el, cum încearcă să behăie când i se taie jugulara. Când el se zbate și behăie, țâșnește sângele și-i stropește lâna și mâinile închinătorului.

Și închinătorul își dădea seama că mielul murea pentru că el comisese adulter, mințise, furase, sau orice ar fi făcut el, chiar pentru o gândire stricată, indiferent ce ar fi fost – el era vinovat, era în firea lui. El era vinovat, poate nu prin dorință, dar prin firea lui. Și el trebuia să realizeze că acest mielușel nevinovat a murit în locul lui și să-i pară rău.

Dar omul, de îndată ce mielul a murit, pleca de acolo cu sângele mielului pe mâinile sale, cu aceeași dorință în inimă pe care a avut-o la început. De ce? Pentru că viața din mielușel era o viață de animal. Viața este în sânge. Viața voastră este în sângele vostru. Asta o știm. Viața din sângele mielului era viață de animal; după ce ieșea din animal, viața aceea nu putea să se întoarcă peste închinător pentru că acesta din urmă era o ființă umană.

Sângele acoperea, dar nu putea să facă o răscumpărare desăvârșită; omul pleca de acolo cu aceeași dorință de a păcătui, pe care o avusese la început. Dar, aducând această jertfă, el privea spre o vreme când urma să vină un Miel desăvârșit. El aducea arderea de tot pentru că doar atât știa să facă.

Deci, vedeți, sângele curgea și din animal ieșea viața. Această viață nu putea să se întoarcă peste om pentru că unul era un animal, celălalt era un om: un animal nevinovat și un om vinovat.

Dar, oh, într-o zi acum două mii de ani, s-a născut Mielul lui Dumnezeu într-o mică iesle în Betleem, și a fost dus ca o oaie la tăiere. Acum circa o mie nouă sute de ani, într-o după amiază pe la ora trei, El a murit. Mielul lui Dumnezeu, fără pată, fără niciun cusur, atârna pe crucea Golgotei și a murit pentru fiecare păcătos. Acum, dacă închinătorul vine la acest Miel prin credință... Și Acesta este un alt fel de Miel. Nu este precum ceilalți.

Niciun om nu poate veni la acest Miel, decât dacă-l atrage Dumnezeu mai întâi. Vedeți voi suveranitatea lui Dumnezeu? Oh, nădăjduiesc ca aceasta să pătrundă acum adânc. Fiți atenți. Dumnezeu a știut că El va avea oi în lumea aceasta. El știa că urma să aibă un popor mântuit, iar dragostea Lui a

privit în jos și i-a văzut pe cei ce vor fi mântuiți; de aceea, prin cunoștința⁴ Lui de mai înainte, El a predestinat o Biserică care să-L întâlnească pe El acolo, fără pată sau zbârcitură. Și dacă Dumnezeu a cerut o Biserică fără pată sau zbârcitură, El trebuia să aibă ceva spre a o face în felul acela. Dreptatea Sa nu putea să-L lase să ceară așa ceva dacă nu exista și o soluție.

Omul n-o poate face de la sine. El este un eșec total. Dumnezeu l-a lăsat să vadă că prin lege, prin judecători, prin tot Vechiul Testament El a trimis profeți, a trimis oameni drepecți și toți au dat greș. Astfel, Dumnezeu, prin harul Său suveran, a trimis de la porțile slavei Sale pe singurul Său Fiu zămislit ca să ia locul nostru.

Dacă i-ar fi spus Papei de la Roma s-o facă, acesta n-ar fi putut. Dacă i-ar fi spus arhiepiscopului de Canterbury s-o facă, el n-ar fi putut. Dacă ar fi chemat pe cel mai mare preot sau episcop din lume, acela n-ar fi putut s-o facă. Ar fi fost tot atât de respins ca și Iuda Iscarioteanul. N-ar fi putut s-o facă pentru că și el era născut în păcat, zămislit în fărădelege, a venit în lume spunând minciuni, și ar fi avut el însuși nevoie de răscumpărare. Halleluia!

Dar a venit Unul de la porțile gloriei; nimeni altul, nu un om, nu un om bun, nici evreu, nici dintre neamuri; El era nimeni altul decât Dumnezeu! Atotputernic în carne umană. El însuși a venit ca să-și dea propriul Său sânge, pentru că nu a venit prin legătură sexuală. Legătura sexuală n-a avut nimic în comun cu acest caz. El a umbrit o fecioară și a zămislit pe Cel Nevinovat dintr-o celulă de Sânge creată de El însuși.

Atunci, în seara aceasta, mântuirea mea, mântuirea ta, nu atâră de faptele noastre bune. Mântuirea a depins de harul suveran al Dumnezeului Atotputernic care ne-a ales în El. Da! Eu niciodată n-aș fi putut fi desăvârșit, și nici voi. Și noi nu pretindem că suntem desăvârșiți. **DAR AVEM ACEASTĂ MÂNGÂIERE: CREDINȚA NOASTRĂ SE ODIHNEȘTE PE O JERTFĂ DESĂVÂRȘITĂ CARE A FOST DEJA ACCEPTATĂ.**

De unde știm că am primit-o? Închinătorul își pune mâinile prin credință peste trupul Domnului Isus, simte scuiatul batjocoritor de pe fața Lui, simte gemetele din Ghetsimani, chinurile morții de pe Calvar, și știe că el este

---

⁴ preștiința – n.tr.

vinovat, și-și mărturisește corect păcatele Sale: "O Doamne binecuvântat, eu sunt vinovat. Numai Tu mă poți ajuta. Tu mă chemi, Duhul Sfânt mă cheamă ca să vin. Și acum eu, prin credință, Îl primesc pe Isus ca Mântuitor al meu, personal". Viața care a ieșit din El pe Golgota, numită Duhul Sfânt, care a fost ascunsă în sângele Domnului Isus, se întoarce peste închinător și-l botează cu Duhul Sfânt în Trupul lui Hristos.

Și El este deja judecat. Nu mai trebuie să vă îngijorați de judecată. [...] Trupul acela a fost deja judecat. Dumnezeu nu-L mai poate judeca o dată, pentru că deja este judecat. Judecata morții a lovit acel trup. Cât timp eu pot găsi o modalitate de a mă ascunde în acel trup... Judecata l-a lovit pe El pentru mine și pentru tine. Noi suntem liberi. Romani 8.1 spune „Acum dar nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului”. Asta este: nicio osândire. Nu contează ce vine sau trece, voi sunteți ascunși sub Sânge.

Încă o dată, cum ajungem în acel Trup? 1 Cor. 12.13 spune că printr-un singur Duh... Cum vine Duhul? Prin Jertfă. Unde se află Duhul? În Sânge. De ce nu s-a putut întoarce viața animalului? Era un animal. Duhul animalului nu putea afecta cu ceva duhul omului, pentru că duhul omului era o formă de viață superioară. Dar nici duhul altui om nu putea să se întoarcă. Dacă aveți duhul vreunui strămoș, este spiritism. Dar Dumnezeu Însuși a venit, propriul Său Duh, cel mai superior Duh, s-a putut întoarce la închinător prin botezul cu Duhul Sfânt, prin Sângele lui Hristos, ca să-l introducă în Trup. El este în siguranță.

Fiți atenți. Sângele boilor și al caprelor n-a funcționat, era fără putere. Să citim de la v. 12. Sângele boilor și al caprelor n-a funcționat, n-a putut să răscumpere. Fiți atenți.

„El,”... (Care El? Episcopul? Nu. Papa? Nu.)... „El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-I fie făcuți așternut al picioarelor Lui”.

Sunteți pregătiți? Sunteți pregătiți să primiți Cuvântul? Ascultați cu atenție și lăsați-l să pătrundă adânc.

„Căci printr-o singură jertfă”... (nu an după an, nu trezire după trezire, nu adunare după adunare, nu zi după zi)... „Căci printr-o singură jertfă El a făcut **D-E-S-Ă-V-Ă-R-Ș-I-T-I**” (Cine, ei au făcut asta? EL a făcut-o!)... „Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți”... (exact asta cerea Dumnezeu)... „pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.”

Asta este. Este răspunsul⁵ la moartea lui Hristos. Este răspunsul la Golgota. Cu propriul Său sânge, El ne-a răscumpărat din păcatele noastre și și-a desăvârșit pentru totdeauna credincioșii Săi. De aceea, în Hristos noi suntem ireproșabili, desăvârșiți în prezența Dumnezeului Atotputernic. Cu doctrinele noastre suntem dezavantajați; suntem învățați să facem anumite lucruri, să mergem în anumite locuri. Nu, fratele meu, nu este ceva ce faci tu; este ceea ce a făcut Dumnezeu pentru tine. Acum, dacă suntem socotiți neprihăniți prin credință, suntem desăvârșiți pentru totdeauna în prezența lui Dumnezeu.

Isus a spus „Fiți desăvârșiți”. Apoi am fost făcuți desăvârșiți pentru totdeauna. Prin moartea lui Hristos de acum o mie nouă sute de ani, Dumnezeu l-a făcut desăvârșit pentru totdeauna pe credinciosul pe care l-a văzut înaintea întemeierii lumii. „Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”. El i-a desăvârșit pe credincioșii Săi.

Acum fiți atenți, să ne întoarcem la versetul 1.

„Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată, prin aceleași jertfe, care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie”.

Fiți atenți. Despre desăvârșire vorbim.

„Altfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse, dacă cei ce le aduceau, fiind curățiți odată, n-ar mai fi trebuit să mai aibă cunoștință de păcate?” Despre ce este vorba? Cuvântul "conștiință"⁶, corect este „dorință”. Dacă închinătorul vine corect înaintea lui Hristos, și vede suferința Lui, se predă pe sine lui Hristos și spune „O Doamne Dumnezeule, nimic din

---

⁵ rezultatul morții lui Hristos, rezultatul Golgotei: desăvârșirea noastră – n.tr.

⁶ în românește este „conștiință” dar în greacă este „suneidesis” – conștiință, cuget

mine nu poate ispăși, ci în totalitate eu depind de Tine," atunci Duhul Sfânt intră în inima omenească și problema păcatului este rezolvată pentru totdeauna, căci orice dorință de păcat este luată de la voi. Dacă legea ar fi putut să facă acest lucru, jertfele n-ar fi trebuit să înceteze; dar pentru că n-a putut-o face, Hristos a trebuit să moară ca să ne facă desăvârșiți.

Prieteni, așa de multe lucruri am fi putut spune în seara aceasta despre desăvârșire. Noi întotdeauna încercăm să găsim la alții greșeli ca să ne facem pe noi puțin mai sfinți decât ei. Dar dacă ne-am uita bine, numai prin harul lui Dumnezeu suntem ceea ce suntem."

Fratele Branham relatează în continuare despre o trăire pe care a avut-o. Eu am ascultat această predică în avion, pe drumul de întoarcere din Sao Paolo, și m-a atins și mi-a vorbit. Am știut că n-o pot ține pentru mine ci trebuie s-o dau mai departe.

Frați și surori, haideți s-o primim azi o dată pentru totdeauna: în Hristos Isus a fost reparată toată paguba și am fost sfințiți prin har. Nu am fost doar răscumparați, ci și sfințiți în Cuvântul adevărului. De ce avem noi un acord interior la fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu? Ca să fim sfințiți în acesta.

De asemenea, comparația aceasta, viața animalului nu s-a putut întoarce peste cel ce aducea jertfa, dar viața lui Dumnezeu care a fost în Hristos Isus, Mielul lui Dumnezeu, se întoarce în toți răscumparații și astfel noi am primit viața veșnică, neprihănire divină, iertare, har și mântuire. Atunci se poate spune „*Cine va ridica pâra împotriva aleșilor lui Dumnezeu?*” Hristos este Acela, care-i socotește neprihăniți! Sângele vorbește pentru noi, și chiar dacă pârașul fraților se ridică întruna, noi privim la crucea de pe Golgota, și primim deplina răscumpărare, deplina neprihănire, deplina sfințire - primim tot ce ne-a dat Dumnezeu în Hristos Isus.

Biblia în engleză spune aici că printr-o singură jertfă noi am fost făcuți desăvârșiți o dată pentru totdeauna. Iar aici spune că El ne-a adus la țință. Ambele lucruri sunt corecte. Suntem răscumparați pe deplin, neprihăniți pe deplin, am devenit copii ai lui Dumnezeu și așteptăm transformarea trupurilor noastre la revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Dacă astăzi, toți care suntem aici și toți care ne ascultă din toate popoarele, limbile și neamurile, ne-am putea elibera de gândurile rele pe care vrea să ni le arate zilnic dușmanul, chinându-ne, dac-am putea spune pur și simplu: „Pleacă de la mine. Noi privim la crucea Golgotei. Decizia noastră este fermă: noi credem ce a spus Dumnezeu, credem ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei. Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine și ne-a încredințat slujba împăcării”. Prieteni, aceasta este evanghelia. Este evanghelia deplină a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Domnul Dumnezeu să ne dea o inimă curată, pentru că așa este scris: *„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!”*. Nu permiteți ca în voi să se ridice vreun gând împotriva cuiva, niciodată să nu dați ascultare atunci când cineva vorbește despre altcineva. Umblați cu Dumnezeu.

Noi dorim să aducem acest an înaintea Domnului, să i-l consacram Lui, și cum am subliniat ieri, în familii, în părtașii, oriunde sunt probleme acestea să fie rezolvate (și eu nu știu unde nu există probleme) – haideti să ne facem cu toții partea noastră, să fim împăciuitori, să-l socotim pe celălalt mai presus de noi înșine și să ținem tare de legătura păcii și astfel să ajungem la desăvârșire.

Am multe versete pe inimă... Aș dori să citesc unul, din 1 Petru 1. Și cu acesta vom și încheia. Frați și surori, Cuvântul lui Dumnezeu ne vorbește iar noi dăm dreptate lui Dumnezeu și-I mulțumim pentru aceasta. 1 Pet. 1.13: *„De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți treji, și puneți-vă toată nădejdea în harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Hristos. Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați târâți în poftele, pe care le aveați altădată, când erați în neștiință. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră”*. Un cuvânt puternic. Cere Dumnezeu ceva ce n-a lucrat El însuși în noi și nu va lucra El în noi? El ne dă tot ce avem nevoie pentru a sta înaintea Lui. Dar noi trebuie să fim de acord ca voia Lui să se poată face în viața noastră și Cuvântul Său să rămână adevărat.

„Căci este scris: Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt”. Apoi apostolul încheie acest subiect cu v. 18-19: *„căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire, pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană”*. La acest lucru toți spunem

AMIN. Pe crucea Golgotei, Domnul nostru a strigat „S-A ISPRĂVIT!”. Apoi citim în Evrei, „*Iată-Mă, Eu și copiii, pe care Mi i-a dat Dumnezeu*”. Răscumpărarea s-a meritat. De asemenea, mesajul acestui ceas s-a meritat. Chemarea afară are loc, Domnul îi cunoaște pe ai Săi în toate popoarele, limbile și neamurile. Și noi am amintit deja că avem acum posibilitatea să ajungem la oamenii din toată lumea. Pentru aceasta-i suntem recunoscători lui Dumnezeu. Noi dorim să înaintăm în cadență în ceea ce lucrează Dumnezeu acum, având parte de aceasta, până vom ajunge de la credință la vedere.

Cum am spus deja, sunt multe versete prețioase pe care mi-ar fi plăcut să le citesc, Ezech. 12.21, 13.17. Fiți sinceri acum, frați și surori, Cuvântul lui Dumnezeu n-a fost niciodată la fel de prețios pentru omenire cum a devenit pentru noi acum. Există și în timpul nostru discuții aprinse, certuri... Aici nimeni nu discută, nimeni nu se ceartă, aici noi credem așa cum spune Scriptura, și-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima. Oamenii vin din est și vest, din sud și din nord, vin să asculte Cuvântul lui Dumnezeu.

Eu spun, în încheiere: vă rog, recunoașteți înaintea lui Dumnezeu, ziua, ceasul, mesajul și ceea ce a rânduit Dumnezeu pentru vremea aceasta, ce a făgăduit pentru vremea aceasta. În această legătură, recunoașteți și responsabilitatea pe care o avem înaintea lui Dumnezeu pentru toată veșnicia nu doar pentru câțiva ani, pentru sufletele care ne-au fost încredințate, ca să le vestim evanghelia deplină, Cuvântul deplin. Și astfel ajungem cu toții la desăvârșire. Nu vă forțați, lăsați pur și simplu voia voastră în voia lui Dumnezeu și veți vedea că Domnul Își va atinge scopul cu noi toți.

Nu suntem noi recunoscători pentru predică, pentru ceea ce lucrează Dumnezeu prin harul Său? A Domnului credincios să fie cinstea și închinarea, în Numele sfânt al lui Isus.

Să ne ridicăm și să ne rugăm împreună. Dorim să ne rugăm fără să strigăm prea tare. Dacă cineva vrea să se roage cu glas tare, s-o facă scurt. Astăzi dorim să ne ridicăm glasurile împreună și să-I aducem lui Dumnezeu mulțumirile care-I revin. Încă o dată dorim să aducem acest an înaintea Lui, să devină un an de veselie, un an în care poporul să se întoarcă la ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu de la început, să intrăm în posesia tuturor lucrurilor care ne aparțin – acest an să fie deosebit.

Noi am auzit, de asemenea, ce a spus fratele Branham: toți să primească pentru ei personal jertfa care a avut loc pe crucea Golgotei. Mai întâi ne aplecăm capetele și rămânem în rugăciune liniștită. Dați-mi voie să întreb dacă avem în mijlocul nostru oameni cărora Cuvântul le-a vorbit, care doresc să-Și dedice Domnului viața lor. Ridicați mâna. Nimeni să nu se uite împrejur. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Pretutindeni...

Avem și bolnavi printre noi, oameni care sunt în necazuri, care au nevoie de vindecare? Isus Hristos este Același, prin rănilor Lui noi suntem vindecați. Apropos, fratele și sora Russ vă salută pe toți. Cu toții așteptăm ziua când și ei vor fi aici.

Cine altcineva are o cerere pe care o putem aduce înaintea lui Dumnezeu? Dumnezeu să binecuvânteze. Avem cereri pe care dorim să le aducem înaintea Domnului și știm că sângele Mielului vorbește pentru noi. El a intrat cu propriul Său sânge în locul preasfânt. Gândiți-vă o clipă ce pagube fac predicatorii care afirmă că vremea harului s-a terminat. Gândiți-vă ce învățătură distrugătoare. Vremea harului încă este în vigoare, cu noi și pentru noi, până vom ajunge de la credință la vedere.

Haideți să ne rugăm acum. Mai întâi ne rugăm pentru toate problemele, apoi împreună ne vom ridica glasurile mulțumindu-i lui Dumnezeu din inimă.

Doamne iubit, pe baza făgăduințelor pe care le avem din Cuvântul lui Dumnezeu, ne rugăm acum pentru toți cei ce sunt în necazuri, pentru toți cei ce au nevoie de mântuire, de vindecare și eliberare și orice ar putea fi. Noi nu avem doar făgăduința... Doamne iubit, prin Tine toate făgăduințele s-au împlinit, sunt DA și AMIN. Totul s-a întâmplat. Doamne scump, fă să se descopere azi că Tu ești în mijlocul nostru, că mântuiești, că vindeci, că eliberezi și ne binecuvântezi.

Noi Îți mulțumim din toată inima pentru slujba tuturor profetilor și tuturor apostolilor. Îți mulțumim pentru Noul și vechiul Testament. Îți mulțumim că ne-ai spus totul mai dinainte și vedem cu ochii noștri împlinirea tuturor profetiilor biblice.

Doamne scump, primește astăzi mulțumirile noastre, fie ca acestea să ajungă la tronul Tău de har. Mare Dumnezeu, Îți mulțumim că astăzi ești în mijlocul nostru, astăzi ne-ai vorbit, și Îți confirmi azi Cuvântul Tău în noi și prin noi. Pentru aceasta dorim să-Ți mulțumim acum, împreună.

Îl rugăm pe fratele Schmidt să vină, și cu toții ne ridicăm glasurile și mulțumim împreună cu el.

[Tată ceresc, venim la Tine și-Ți mulțumim pentru tot harul. Îți mulțumim Doamne, Tu ești propriul Tău interpret. Îți mulțumim că Tu însuși ai coborât și te-ai făcut Miel – Mielul lui Dumnezeu. Ți-ai dat sângele și, prin sângele Tău, Doamne, noi putem ajunge la desăvârșire. Doamne din ceruri, Îți mulțumim că perdeaua Templului a fost ruptă de sus până jos, că noi nu stăm înaintea locului preasfânt, ci putem intra în acesta. Te rugăm sfințește-ne, fă-ne desăvârșiți prin Cuvântul Tău. Binecuvântează, Doamne, din bogăția harului Tău. Îți mulțumim pentru tot. Amin.]

[...] Haideți să mulțumim din nou din inimă, și dacă frații doresc să ridice mâini sfinte, s-o facă. Haideți să-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima.

Doamne iubit, Îți mulțumim din toată inima pentru răscumpărare, pentru planul Tău de mântuire, pentru Cuvântul Tău, pentru harul Tău, pentru fiecare descoperire pe care ai dat-o. Descoperă-Ți puterea și slava, Tu, Biruitorul de pe Golgota. Aleluia. Laudă, cinste și slavă. Laudă, cinste și slavă.

Binecuvântează pe toți frații care slujesc cu Cuvântul, binecuvântează în toate popoarele, limbile și neamurile și lucrează conform dorinței Tale cu noi toți. Aleluia.

[...]

Vă rog să rămâneți în picioare. Din cartea peceților, pagina 166, doar un pasaj doresc să citesc: „Nu știi cum cineva poate să susțină că Biserica Mireasă trebuie să treacă prin necaz⁷. Pentru ce să treacă prin necaz, dacă nu are nici un păcat? Eu nu vorbesc despre Biserică - aceasta va trece prin necaz. Eu vorbesc despre Mireasă. Mireasa nu are vreun păcat care să vorbească împotriva ei. Ea este

---

⁷ necazul cel mare – n.tr.

spălată, n-a rămas nici cea mai mică pată, nimic. Ea stă înaintea lui Dumnezeu perfect curată”.

Biserica va trebui să treacă prin necaz, dar Mireasa nu. Ea stă înaintea lui Dumnezeu perfect curată.

Doamne, Îți mulțumim încă o dată din toată inima, că Tu, la sfârșitul vremii harului, ai o Mireasă pe care o chemi afară din Biserică. Tu ești Mirele, iar noi am auzit glasul „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare*”. Și eu Te rog pe Tine, Mirele sufletelor noastre, ca toți aceia care au ascultat acum Cuvântul Tău, să facă parte din Biserica Mireasă și să răspundă chemării Tale și să Te creadă pe Tine, Mirele. Și așa cum un mire încredințează totul miresei lui, tot așa Tu ne-ai încredințat Cuvântul Tău, gândurile Tale, voia Ta, planul Tău de mântuire. Da, Tu ne-ai împărtășit, ne-ai încredințat, înainte de a putea merge la ospățul de nuntă. Lucrează conform vocii Tale cu Biserica Ta Mireasă din toate popoarele, limbile și neamurile.

Îți mulțumim încă o dată pentru răscumpărarea prin sângele Tău, Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău în care suntem sfințiți prin credință și în ascultare. Și Îți mulțumim pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot adevărul, și care ne-a pecetluit pentru ziua răscumpărării noastre.

Doamne iubit, astăzi mă bucur cu adevărat⁸, inima îmi este plină de mulțumire. Binecuvântat și laudat să fii Doamne, acum și în veci. Aleluia. Amin.

Nu știu dacă doriți să mai luați loc o clipă – timpul a trecut. Dorim doar să solicităm ca să ne rugăm unii pentru alții și de asemenea, să mă amintiți pe mine și pe toți frații care vestesc Cuvântul, pentru ca unitatea să se descopere mai întâi în vestitorii Cuvântului, apoi în Biserică.

[fratele Frank anunță în continuare unde va mai merge – n.tr.]

Plecați de aici cu o credință desăvârșită. Nu mai priviți înapoi. Trecutul este trecut. Dacă vrem să mai privim în urmă, s-o facem doar pentru a mulțumi că trecutul este în urma noastră și noi înaintăm prin

---

⁸ îmi vine să sar de bucurie – n.tr.

credință. Așa este. Nu-i așa, frate Kupfer? Domnul Dumnezeu să ne-o dăruiască tuturor, prin har. Duceți cu voi salutări [...]. Și Domnul Dumnezeu, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov să ne binecuvânteze. Amintiți-vă cuvântul din Rom. 4, „Avraam a crezut pe Dumnezeu”. Avraam n-a crezut doar, ci L-a crezut pe Dumnezeu. Ce facem noi astăzi? Toată lumea crede. Chiar și necredincioșii cred ce vor ei. Dar **AVRAAM L-A CREZUT PE DUMNEZEU, IAR SĂMÂNȚA LUI AVRAAM ÎL CREDE PE DUMNEZEU**. Asta ne deosebește pe noi. O credință la modul general nu este suficientă. Oricine poate citi în Iacov, chiar și dracii cred că există un singur Dumnezeu și ei tremură. Dar noi Îl credem pe Dumnezeu așa cum Avraam l-a crezut pe Dumnezeu. Și noi vom vedea împlinită fiecare făgăduință dată de Dumnezeu. Domnul și-a asumat răspunderea pentru aceasta. Nu fiți descurajați, ci mulțumiți Domnului Dumnezeu care este cu Biserica Mireasă până la sfârșit.